



Herbert Boeckl, Šenturška gora/Ulrichsberg, 1936  
(Museum der Stadt Villach)



Maria Lassnig, Informel, 1951  
(zasebna last)



Arnulf Rainer, Umirajoči Rainer, 1949  
(Sammlung H. W., Wien)

#### Od začetkov do »anšlusa«

→ Museum Moderner Kunst Kärnten

Na prve faze modernega slikarstva na Koroškem in iz Koroške je vplival odsev velikih umetniških metropol. Del razstave v novem Museum Moderner Kunst Kärnten prikazuje v 15 tematskih krogih med drugim, kako so Sebastian Isepp, Franz Wiegele in Anton Kolig prvo svetovno vojno na Dunaju sooblikovali spektakularne razstave z umetniško skupino »Neukunstgruppe«, ki se je zbrala okrog Oskarja Kokoschke in Egon Schieleja, kako je učinkovalo doživetje prve svetovne vojne in koroškega »obrambnega boja« na slikarje moderne, kako je Herbert Boeckl v svojem zgodnem eruptivnem snovanju transformiral telesa in krajine v simbolične barvne arhitekture, kako so Arnold Clementschitsch, Jean Egger in drugi slikarji interpretirali mestno življenje in kateri politiki, intelektualci in zbiralci so podpirali slikarje moderne v desetletjih pred priključitvijo Avstrije nacistični Nemčiji. Avtoportreti in biografije najpomembnejših protagonistov, video prezentacija, številni dokumenti in večjezična pojasnjevalna besedila dopolnjujejo v okviru razstave raznoliko in napeto panoramo pionirskih let moderne na Koroškem.

#### Od »anšlusa« do državne pogodbe

→ Stadtgalerie Klagenfurt

Vojnemu in povojnemu času so vtisnile svoj pečat globoke zgodovinske zareze tudi na Koroškem. Del razstave v Stadtgalerie Klagenfurt prikazuje, kako so se umetniki moderne v svojih delih odzvali na te težke pogoje. Veliki krajinski cikl iz vojnih let Herberta Boeckla, zamišljene alegorije Antona Koliga, subtilne študije žensk Frañza Wiegeleta, gosposvetske slike Willibalda Zunka in koroške krajine Antona Mahringerja dokazujejo poleg mnogih drugih, da moderna v teh letih ni zamrla. Poseben razdelek pa se posveča tudi tematiki vpletenosti mnogih umetnikov v nacistični režim, v katerem je tradicionalistično pojmovanje umetnosti imelo bistveno propagandistično funkcijo. Mednarodno programatsko odpiranje scene po l. 1945 je dokumentirano v poznih ekspresionističnih, kubističnih in nadrealističnih poskusih mlade generacije. Zadnje poglavje predstavlja z deli Marie Lassnig, Arnulfa Rainerja, Johanna Fruhmanna, Hansa Bischoffshausena in Hansa Staudacherja prodor v nepredmetno slikarstvo, mednarodni esperanto zgodnjih petdesetih let 20. stoletja. Video posnetki, pojasnjevalna besedila in dokumenti dopolnjujejo tudi v Stadtgalerie Klagenfurt primere klasičnega modernega slikarstva.